

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XIV

Paříž

Číslo 2

postní doba 1983

Čas a dějiny

Jedním z velkých "vynálezů" izraelského náboženství je představa o počátku a konci času na této zemi. Bez něj totiž nelze psát dějiny a o jakémkoliv postupu a pokroku lze mluvit jen v přeneseném slova smyslu.

Ve starém Orientu vládla představa "věčného návratu", odvozená z pozorování ročních období v přírodě. Vesmírný řád fascinoval člověka, žijícího ve velké blízkosti a mnohdy osudové závislosti na přírodě. I ve Starém Zákoně máme svědectví o přitažlivosti kananejských náboženství pro židy. Jedním z nejvýraznějších je kniha *Kazatel* (Kohélet) s proslulým textem "marnost nad marnost, a všechno je marnost ... " a "nic nového pod sluncem - co je, dávno už bylo, a co bude, je odedávna...".

Tento (v bibli přece jen extrémní) názor je ostatně důvodem, proč židovské autority *Kazatele* někdy vylučují ze seznamu knih Starého Zákonu - a po nich to činí i naši protestantští bratři (viz nedávno vydaný překlad bible v Československu!).

Kazatelovy názory jsou každopádně v bibli výjimkou. A jestliže židé převzali část kananejských svátků, nikdy si nepřisvojili jejich obsah; proroci neustávali

kárat ty, kdo podléhali pokušení pohanského kultu, jmenovitě k počtě boha baala s jeho cyklickým návratem v mytologické představě o bojích mezi božstvy.

Zidovské svátky jsou vždy *připomínkou Božích jedinečných - a tedy neopakovatelných - činů v dějinách spásy i příslibů do budoucnosti, které jsou na takové Boží činy vždy vázány.*

Žijeme v západokřesťanské civilizaci, ale většinou si vůbec neuvědomujeme, jakých bojů bylo zapotřebí, než se prosadila představa přímočarého průběhu dějin a vědomí cíle, ke kterému pro nás křesťany veškeré dění směřuje. Bez nich by při tom zůstal i náš svět uzavřen v prostoru mimo čas a tím takřka mimo naději, jak tomu je dodnes u tzv. "ahistorických" civilizací.

Popeleční středa, vracející se každý rok podobně jako jiné křesťanské svátky, může i v nás vzbudit pocit "věčného návratu" (podobně jako ostatní svátky) - zapomeneme-li na dvě důležité skutečnosti:

- že postní doba je připomínkou jedinečného zásahu Božího do života Izraelitů při odchodu z Egypta do zaslíbené země
- že tento čtyřicetiletý pochod pouští je předobrazem čtyřicetidenní přítomnosti Zmrtvýchvstalého mezi námi a že na jeho konci stojí příslib Kristova *druhého příchodu* a příslib, *že i my jej budeme následovat na cestě k Otci na konci času.*

Připomínka minulých činů Božích je spojena s dvojnásobnou křesťanskou nadějí!

Každá událost v křesťanském liturgickém kalendáři je spojena s příslibem do budoucna a tedy s křesťanskou nadějí.

Mnoho pokoncilních změn bylo zavedeno právě proto, aby si křesťané znovu a lépe uvědomili, že náš Bůh a Otec, Hospodin Izraelův, je Bohem minulosti i budoucnosti; obojí je před ním neustále přítomno, stejně jako náš celý osobní život, který se netočí v bezvýchoďném kruhu, ale spěje od svého počátku k Němu, cíli naší křesťanské naděje.

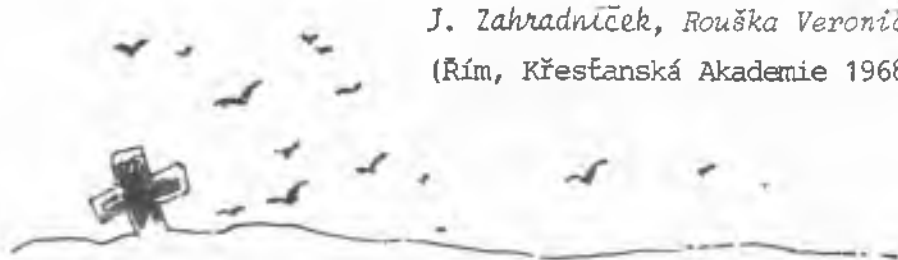

Na druhou neděli v roce

Na oko není v tom nic nového ani neslýchaného, jak čas jde
 a havrani loňska krákají také z příštích let
 Sedím u stolu, zatím co zasněžené město se přimáčklo
 na mé okno a všichni mrtví mi hledí přes rameno
 jak dopisují svou báseň
 jejíž konec už napřed znají

Ale já vstávám
 a nedokončený jak báseň tato
 procházím lednovými ulicemi dýchaje v mokrém vzduchu
 první příslib
 vzdálené předzvěsti vzdáleného jara
 dýchaje syrovou vlhkost vzdáleného a blížícího se osudu
 který sám připravuji s drobným postrkáváním celého
 města
 a také slunce a hvězd
 který sám připravuji s každou smrtí, s každým narozením
 v ponížení nesmírném
 vstříc příchodu slávy velikého Boha
 vstříc příchodu slávy velikého Boha

J. Zahradníček, Rouška Veroničina
 (Řím, Křesťanská Akademie 1968)

ČETLI JSME KNIHU

(Jiří Kovtun, *Pražská ekloga*, vydalo nakladatelství Rozmluvy v Londýně v r. 1982)

Břízu, u které seděl Napálka, nebylo vidět ani z německé ani z české strany. Před českou pozicí ji zakrývalo malé návrší, před německou lesík pod vilou Větrník. Jellínek se nejdříve plížil, potom šel shrbeně a když se napřímil, uviděl břízu a Napálku. Napálka se jen jednou ohlédl, ale pak se celou dobu díval před sebe. Jellínek si k němu sedl zády.

"Pivo by bodlo", řekl do vzduchu před sebou.

Napálka uznával, že by pivo bodlo, ale mlčel.

"Stojí to všechno, no jo, víme za co", začal Jellínek v druhém náběhu.

"To víme", řekl Napálka a spojení bylo navázáno.

"Za starou belu", řekl rychle Jellínek; řekl to s obavou, že neřekne-li nic, spojení se opět přetrhne. A protože Napálka hned neodpověděl, Jellínek mluvil dál, jen aby mluvil:

"Tady u Větrníku jsem si jednou nabil kokos. Na sáňkách".

"Ty jsi byl pěkněj sígr", upozornil ho Napálka.

"No jo, děti", řekl Jellínek.

"A ještě jsi", vybuchl Napálka.

"Já vím, ty se na mě zlobíš, že jsem Němec, ale já za to nemůžu."

"Můžeš nebo nemůžeš, jsi."

"Tak se pořád nezlob."

"Nepoučuj mě. Za chvíli je s vámi konec."

"Myslíš to vážně?"

"Myslím. Budeme pokračovat v útoku."

Jellínek chvíli uvažoval a potom řekl, nač přišel:

"Všchno je blbost. Byla doba, kdy jsme proti sobě nic neměli."

"To je passé", řekl Napálka.

"Všchno to vzalo divnej obrat", filosofoval Jellínek.

Napálka mu to řekl rovnou:

"Za to můžete vy."

"Ale nemůžu za to já, Jellínek."

"Já, Napálka, za to taky nemůžu."

"Kdo za to může?"

"Doba."

"K čertu s dobou", řekl Jellínek. Ale jeho přání se

nespínilo, doba tu zůstala.

"Máte, co jste chtěli", řekl Napálka.

Jellinek zase chvíli uvažoval a pak Napálkovi důvěrně řekl:

"Nedalo by se to přece jen ještě nějak skoulet?"

"Co?"

"Že bychom toho taďy nechali, my i vy."

"Normálně by to šlo."

"A teď ne?"

"Teď ne," poučil Napálka Jellinka, "teď není normální doba."

"V zásadě bys tedy proti tomu nebyl?"

"V zásadě ne."

"Ale prakticky jo?"

"Prakticky jo."

A Jellinek vyvodil závěr:

"Zásada je dobrá, praxe je pitomá".

"To teda jo," řekl Napálka.

"Takovej je život. Nedělám to rád, ale musí to bejt, zaúčím na vás."

... ..
Pan Alt si dal od Napálky opakovat hlášení o bitvě u Větrníku.

"Devět mrtvých", opakoval Napálka smutnou bilanci.

"Že nám to nevyšlo", řekl zamyšleně pan Alt.

"Nevyšlo."

"Někde se stala chyba."

"Stala."

"Příště na to budeme muset jít

úplně jinak", prohlásil pan Alt, opět jako vždy podnikavý.

POSLOUCHÁTE NĚKDY

?

88,1 MHz

RND VYSÍLÁ TAKÉ ČESKY - KAŽDÉ PONDĚLÍ V 19.30
A SLOVENSKY - KAŽDÝ PÁTEK V 19.30

Zajímavosti z domova i ze světa

Msgr Jaroslav Škarvada, papežský delegát pro českou duchovní službu mimo Československo (a tím tedy i náš přímý představený!) byl svatým Otcem Janem-Pavlem II. vysvěcen na biskupa. Stalo se tak 6. ledna tr v basilice sv. Petra a Pavla v Římě. Spolu s ním byl vysvěcen také *Msgr* Hrušovský ze Slovenského Ústavu sv. Cyrila a Metoda v Římě, v podobné situaci jako *Msgr* Škarvada. Celkem bylo novosvěcenců 14 a kromě dvou Poláků byli všichni zbylí z misijních zemí.

Msgr Škarvadovi i nám samotným k tomuto tříkrálovému daru opravdu z celého srdce blahopřejeme!

Ještě před koncem roku jmenoval sv. Otec Jan-Pavel II. nové kardinály. Je mezi nimi poprvé také jeden biskup ze Sovětského Svazu, totiž *Msgr* Vaivods z hlavního města Lotyšska Rigy. Jestliže se očekávala jmenování pařížského arcibiskupa *Msgr* Lustiger-a a varšavského *Msgr* Glempa, je jmenování jezuity P. de Lubac-a překvapením.

Připomínáme, že otec de Lubac bydlí v domě, kde pracuje vedoucí České Katolické Misie otec Kolář a kde je soustředěna činnost českých katolíků žijících ve Francii, tedy v domě CENTRE SEVRES. Ti kdo chodí na naše bohoslužby jej už jistě zahlédli.

Noví kardinálové přijmou odznaky hodnosti z rukou sv. Otce na svátek Hromnic, 2. února, v Římě.

Blahopřejeme!

Časopis *MISSI* věnoval své celé prosincové číslo Československu. Najdete v něm mnohé z toho, co jinak musíme často pracně shledávat, když chceme našim francouzským přátelům přiblížit naši zemi. Vřele vám doporučujeme! Hlavním nedostatkem je málo místa, věnovaného Slovensku a také otec Kolář si trochu stěžuje, že jeho dlouhé interview uvnitř čísla obsahuje některé pasáže, které si přál vynechat a na druhé straně zase zkracuje text na některých místech tak, že to pozměňuje smysl řečeného. Ale takový už je kříž s novináři všude na světě ...!

Časopis si můžete koupit na adrese České Misie.

V Československu se vzdal ze zdravotních důvodů svého úřadu Karel Hruža, do jehož dlouhého období spadá

především celá "normalizace" církevní situace u nás po roce 1968. Jeho nástupce Vladimír Janků je vcelku neznámá osobnost, není ovšem důvodů k iluzím - skutečná rozhodnutí se dělají jinde a církevní úřad tu je jen k jejich prosazování v běžném denním životě.

Pan kardinál Tomášek byl začátkem prosince v Římě. Setkal se samozřejmě se sv. Otcem a také mluvil dvakrát ve vatikánském rozhlase. Po jeho dopise Katolickým novinám v Praze, kterým odňal právo nazývat se týdeníkem katolické církve u nás (je to vlastně hlásná trouba hnutí *Pacem in Terris*, jednoznačně odsouzeného Vatikánem), je jeho pozice velmi nesnadná. O to více se vážíme jeho neohroženosti a přímočarosti!

Poslední jezuitské sliby složili nejdříve *otec Pazderka* v londýnské jezuitské residenci na svátek mučedníka Edmonda Kampaína (1. prosince) a potom v Římě na svátek Neposkvrněného Početí P. Marie (8. prosince) *otec Čupr*, kterého dobře znají především posluchači vatikánského rozhlasu. Připomínáme, že zatím jediným novicem české provincie v zahraničí je v Kalifornii *M. J. Matušík*, který by měl v létě složit své první sliby a potom zahájit studium filosofie, zřejmě někde ve Spojených Státech.

Celkem 28 *bohoslovců* bylo v Čechách a na Moravě vysvěceno na jáhny v sobotu 18. prosince. Už se s nimi a s těmi, ke kterým budou posláni, těšíme na jejich kněžská svěcení a primice v létě!

Z dopisu otce biskupa Msgr. Škarvady:

"... Kdo tím novým biskupem je, už všichni jistě vědí. Kdosi nazval roztomilým, že má titul biskupa litomyšlského. V Litomyšli existovalo totiž od r. 1344 biskupství, které pak zaniklo v XV. století. Tím se tento titul dostal do papežské ročenky, aby ho bylo použito pro biskupy, kteří nemají vlastní diecézi. Doposud nebyl ještě nikdy obsazen, asi proto, že je rezervován jen biskupovi z Čech. Jelikož nově jmenovaný Jaroslav tuto podmínku

splňuje, byl mu přiřknut. Není to pěkný symbolismus? Bude vysvěcen, dá-li Pán Bůh (*Pán Bůh dal, pozn. redakce*), na Svaté tři krále o páté hodině odpolední v basilice vatikánské polským papežem, v tisícím roce po biskupském svěcení sv. Vojtěcha (to budeme slavit ve Veroně 29. května 1983) na titul, který má po Slavníkovci Ludomyslovi, který r. 981 na místě dnešní Litomyšle postavil svůj knížecí hrad. Pomodlit se za něj by bylo asi dosti bohubilé - myslím nejen za toho Ludomysla, nýbrž i za toho biskupa Jaroslava. Ten Vám zatím přeje radostné vánoce a opravdu "svatý" rok 1983

Váš (v biblickém slova smyslu) služebník

Jaroslav Škvárada

ČTETE ALESPŮŇ JEDEN Z KATOLICKÝCH ČASOPISŮ
KŘEŠŤANSKÉ AKADEMIE V ŘÍMĚ ?

STUDIE

**nový
život**

Jestliže ano, nadešel okamžik obnovení
vašeho předplatného - nečekejte, až vám budou
muset poslat upomínku!

Pokud ještě mezi předplatitele nepatříte,
nadešel vhodný okamžik k tomu, abyste se
jím stal, nejraději hned, co myslíte?

V lednu a únoru si připomínáme

- 2.1. 1873 se narodila sv. Terezie Ježíškova
 3.1. 1923 zemřel spisovatel humorista Jaroslav Hašek
 12.1. 1928 ukončil svůj život spisovatel R. Těsnohlídek
 14.1. 1813 se narodil spisovatel B. Jablonský
 17.1. 1883 zemřel slovenský malíř J. B. Klemens
 20.1. 1208 se narodila Anežka, dcera Přemysla Otakara I.,
 pozdější zakladatelka kláštera na Františku
 19.1. 1969 umírá na následky popálenin Jan Palach
 25.1. 1688 se narodil legendární hrdina Jánošík
 26.1. 1600 přišel do Prahy astronom Jan Kepler
 31.1. 1888 zemřel v Turíně zakladatel salesiánů, světec
 Don Bosco
 4.2. 1808 se narodil Josef Kajetán Tyl
 6.2. 1923 zemřel v Písku básník A. Heyduk
 12.2. 1873 se narodil Josef Florián, svérázný myslitel
 a propagátor hodnotných a krásných knih
 17.2. 1853 se narodil básník Jar. Vrchlický, vlastním
 jménem Emil Frída
 17.2. 1958 zemřel básník Slezských písní, Petr Bezruč
 18.2. 1923 zemřel na následky atentátu politik a náro-
 dochospodář Alois Rašín
 23.2. 1883 zemřel Jan Valerian Jirsík, významný česko-
 budějovický biskup
 23.2. 1908 zemřel v Praze básník Sv. Čech
 24.2. 1443 se narodil Matyáš Korvín, král Uherský a zeť
 českého krále Jiřího z Poděbrad
 25.2. 1948 podepsal Dr. Edvard Beneš Gottwaldův návrh
 na sestavení nové vlády
 25.2. 1969 zemřel na následky popálenin Jan Zajíc
 27.2. 1943 zemřel spisovatel Karel Schulz

Z přednášky otce Koláře o českém křesťanství
(přítomnost - III. a poslední díl)

Z posledních uveřejněných statistik vyplývá, že na počátku osmdesátých let je náboženské rozvrstvení obyvatelství následující:

křesťané	12.100.000	(79,7%)
římskokatolíci	7.655.000	
protestanté	1.079.000	
katolíci jiní než římscí	600.000	
pravoslavní	90.000	
okrajová protestantská seskupení	30.000	
ateisté	1.337.000	
židé	4.000	
nekřesťané celkem	1.747.000	

(podle "World Christian Encyclopedia", oxford Press 1982, U. S. A.)

Zajímavým útvarem mezi protestantskými denominacemi je nepochybně "Slezská církev evangelická A. v.". Byla založena už r. 1524, díky určitým místním úlevám pro protestanty v tehdejší Těšínsku. Po I. světové válce se nejdříve přihlásila k varšavské konsistoři protestantské církve luterského typu, ale některé její části přesto tíhly spíše ku pražské konsistoři a tak nakonec vznikla samostatné větve luterského ražení, jak potvrzuje sám název /A.v. = Augsburského vyznání/, a to po pařížské schůzce zainteresovaných představitelů v červenci 1920- Je dvojjazyčná (česko-polská) a studenti se připravují na pastorství v Bratislavě a potom jeden rok ve Varšavě.

Nejbližší jí je zřejmě mnohem větší "Českobratrská církev evangelická" (160.000 členů), která sama vznikla po tolerančním patentu z r. 1781. Od té doby prošla pohnutým vývojem - nejdříve velkým přílivem členů po r. 1918, opouštějících katolickou církev (okolo 100.000 členů!), a potom odsunem německého obyvatelstva ze Sudet s velkým počtem členů této církve. Dnes je asi ze 75% kalvinistická a ze 25% luterská, otevřená i dialogu navenek, s velkou tradicí studia a četby Písma svatého (jejich je například známý překlad NZ od prof. Žilky, hodně používaný i katolíky). Sem patřil také nedávno zesnulý Dr. Hromádka, který se dlouhá léta snažil o dialog s ateistickým režimem a který po katastrofě v srp-

nu 1968 odešel z veřejného života a stranil se všeho dění až do své smrti.

Nedávný tzv. ekumenický překlad bible je z velké části znovu jejich dílem, na kterém pracovali po mnoho let a na závěr ještě můžeme poznamenat, že v nedávné minulosti učinila tato církev významný krok, jehož dosah nelze zatím docenit: 10 angažovaných laiků, kteří neprošli studiem na fakultě, bylo vysvěceno na pastory; tak trochu to připomíná rozhodnutí Českých bratří v 16. století, když volbou rozhodli o jmenování biskupa, kterého potom přítomní kněží skládáním rukou konsekrovali.

Každopádně to je precedens a asi bude znamenat lepší ochranu proti státním zásahům do výchovy dorostu.

Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník*

pan *Nedopita František*

91200 ATHIS MONS

paní *Paleček Anna*

94000 CRETEIL

* * *

Na *Oběžník* a na Českou katolickou Misi přispěli:

Anonym 5x	Bernhard	Bělehrádek	Boucher	Braud
Bubac	Didoski	Dolgoruky	Fiedler	Fribel
Havlík	Heger	Choutka	Chlebana	Korbel
Heller	Jirkovský	Kozel	Kurzweil	Necas
Matula	Machala	Pospisil	Plojhar	Sedy
Scherer	Schovanec	Tejchman	Tichy	Zoufaly

... a od 1. ledna

Bochet	Brossolet	Han	Kriz	Leveau
Lowys	Leipold	Menčík	Novotný	Smutek
Slíva	Verliac	Vladíka		

Všem dárčům bez rozdílu upřímně PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Náš program:

Mše sv.: Každou první a třetí sobotu v měsíci ve čtvrt na šest večer (17hod15), v kapli domu

CENTRE SEVRES, 35, rue de Sèvres,
75006 PARIS (metro Sèvres-Babylone)

Po mši sv.: Pravidelná setkání v sále č. 5 domu Centre Sèvres s kulturně-náboženským programem.

Na únor a březen jsme připravili:

- 5. února - *Kniha Ester*; profesionální montáž textů a hudby z Československa
- 19. února - *pan Peška* nám představí osobnost a dílo jednoho z průkopníků slavistiky ve Francii, jakým byl *Louis Léger*
- 5. března - *Kniha Kazatel*; pásmo podobného typu jako měsíc předtím *Kniha Ester*
- 19. března - *Kniha Zjevení*; poslední z trojice nahrávek biblických textů s hudbou - skvělá příprava na letošní velikonoce!

"OBĚŽNÍK" - Circulaire, bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne

Certificat d'inscription n. 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement 15,- FF

Editeur responsable: P. Petr K o l d ý SJ 35, rue de Sevres 75006 PARIS

tél. 544-58-91

Les abonnements par cheque à l'adresse:

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris